

До
Административен
съд -
гр. Хасково
(АдСХ)

Адм. дело № 167 /2011 г.

УТОЧНЯВАЩА МОЛБА

от **Тодор Георгиев Бойчев**

ж.к. "Орфей" бл.11, вх.А, ап.15,

Хасково 6303

e-mail: t_boychev@abv.bg

ОТНОСНО

I. Изпълнение на указанията в определението от 11.02.2011г.

II. В случай, че заплащането на държавната такса (ДТ) с държавни таксови марки (ДТМ) не бъде признато от съда:

1. Искане за удължаване на 7-дн срок за представяне на вносен документ.
2. Апел за правилен прочит на нормативните текстове или незабавен самоотвод.
3. Искане АдСХ да посочи нормативното основание за указанието ДТ да бъде внесена по банковата сметка на съда.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ,

I. Изпълнение на указанията в определението от 11.02.2011г.:

1. На основание чл.151 т.3 от АПК във връзка с чл.2 ал.1 изр.2 от Закона за държавните такси (ЗДТ) приложено представям документ за платена ДТ в размер на 10 (десет) лева под формата на 2 (два) броя ДТМ, всяка с номинал 5 лева, залепени най-отгоре и най-вдясно върху настоящата молба.

2. Моля да изискате цялата преписка по издаването на СУМПС. Ответникът разполага служебно със заверено копие от старото СУМПС и оригиналите на останалите приложени към жалбата документи, поради което копия от тях не са му необходими.

3. Прилагам копие от настоящата молба.

- входящият номер на подаденото заявление е рег. № 54132 от 21.12.2010 г.

- за неизвършено действие приемам предаването на документа, което представлява последният елемент от процедурата по подмяната на СУМПС, поради което обстоятелството дали към момента документът е изготвен физически е без правно значение;

- предполагам, че компетентният административен орган, който дължи извършването на действието, е ОДП – Хасково. Всъщност аз не съм длъжен да посочвам кой е компетентният орган. Щом законът (чл.31 ал.2 от АПК) задължава всеки какъв да е административен орган да определи кой е компетентният да извърши действието орган, това би следвало да се отнася с още по-голяма сила за съда - аргумент от по-силното основание. Още повече, съгласно чл.154 ал.1 от АПК съдът конституира страните служебно;

- да, жалбата **има** характер на оспорване на мълчалив отказ да бъде извършена административната услуга „издаване на СУМПС“, с оглед разпоредбите на §8 от ПЗР на АПК във връзка с чл.21 ал.4 от АПК и §1 т.2 буква „в“ от ДР на Закона за администрацията. Оспорването е на основание чл.146 т.3, 4 и 5 от АПК във връзка с чл.51 ал.1 от ЗБЛД и чл.39 ал.1 от ПИБЛД.

II. В случай, че заплащането на ДТ с ДТМ не бъде признато от съда:

1. Искане за удължаване на 7-дн срок за представяне на вносен документ.

Привидно казусът с признаването или непризнаване на ДТМ за валидно средство за заплащане на ДТ за провеждане на съдебното производство е с чисто процедурно значение. Но тъй като този казус е аналогичен с основния, от решаването му по определен начин ще зависи до голяма степен изходът на съдебния процес. Ето защо следва да му се обърне специално внимание.

В случай, че съдът не признае за валидно заплащането с представените ДТМ, настоявайки ДТ да бъде заплатена още веднъж, т.е. да бъде **внесена** от мен непременно по банковата сметка на АдСХ и да представя по делото копие от **вносния** документ, в такъв случай

МОЛЯ даденият ми 7-дневен срок за представянето на такъв вносен документ да бъде удължен с оглед важността на въпроса и желанието ми съдът да посочи нормативното основание за такова процедурно указание, което е в очевидно пряко противоречие с разпоредбата на чл.2 ал.1 изр.2 от ЗДТ.

2. Апел за правилен прочит на нормативните текстове или незабавен самоотвод.

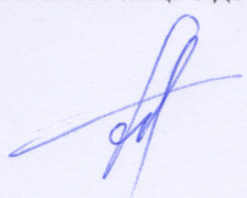
По казуса е налице конфликт на интереси, определен от финансовата заинтересованост на изпълнителната власт като ответник по делото и аналогичния съсловен интерес на всички български съдии от заобикалянето на заплащанията на ДТ с ДТМ и в брой. Тези начини на заплащане са свързани пряко с допълнителни бюджетни разходи за събирането и администрирането на приходите от ДТ, а съответно и с размера на сумата, разпределяна от ВСС в края на всяка година „**по ред, определен от ВСС**“.

Безспорният конфликт на интереси и огромният финансов интерес на банковото лоби са предпоставка за нерегламентиран, т.е за корупционен натиск, обуславящ съмнението дали българското правосъдие може да реши безпристрастно този знаков казус, който засяга не само моите лични интереси, но и интересите на цялото население от една страна, а от друга - на влиятелното банково лоби, на МВР и изпълнителната власт, на ВСС и съдебната власт, т.е. на политическото управление на цялата държава.

Конфликтът на интереси определя пристрастност, която няма как да бъде избягната процедурно в рамките на страната ни. Затова по делото ще разчитам на професионализма и клетвата на административния съдия, **апелирайки** за правилен прочит на относимите нормативни текстове или за незабавен мотивиран самоотвод.

3. Искане АдСХ да посочи нормативното основание за указанието ДТ да бъде внесена по банковата сметка на съда.

Задължителното заплащане на ДТ единствено по банков път не е предвидено нито в АПК и в ГПК, нито в ЗДТ, нито в „Тарифа № 1 към ЗДТ за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и МП“. В тази тарифа дори липсва понятието **сметка**, както и **вносяне по сметка**, а е използвано понятието **събиране**. Това понятие изисква определена активност от страна на съдилищата. Разбира се, не става въпрос да изнудват активно гражданите и юридическите лица с досадни неправилни указания за извършване на недължимите,

но обвързани имплицитно неизбежни паразитни разходи за самото **вносяне** на сумата по определена банкова сметка. Разходи, определящи изгодния за ВСС и банковото лоби ежегоден грабеж в размер на стотици милиони лева. И за да е тази корупционно-мотивирана пристрастност на съдебната власт още по-несправедлива и още по-дразнеща, в правосъдието върлува неправилната съдебна практика разходите за извършването на неизбежния банков превод да не се признават за част от съдебните разноски и да не се присъждат. Разбира се, последният аргумент е насочен по-скоро към вътрешното убеждение на съдия-докладчика.

Съгласно чл.7 ал.1 от ЗДТ контролът по правилното определяне и събирането на таксите (заплатени с ДТМ и в брой) се провежда от ръководителите на съответните държавни органи и бюджетни организации и съдилищата, в случая от административния ръководител - председател на АдСХ. Доколкото ми е известно, в АдСХ не са издавани правила за документооборота, забраняващи съдебните такси да се заплащат на АдСХ с ДТМ и в брой. Ако има, те следва да бъдат обявени публично. В момента няма издаден и подзаконов нормативен акт, който да е валиден и да забранява съдебните такси да се заплащат с ДТМ и в брой. Но дори и да има издаден такъв акт, разпоредбите на чл.5 ал.1 от АПК и чл.15 ал.3 от ЗНА предвиждат прилагане от правораздавателните органи на по-високия по степен нормативен акт, какъвто в случая е ЗДТ.

Ето защо МОЛЯ съдът да посочи основание за законосъобразност, а не за целесъобразност, която се свързва с егоистичния финансов интерес съдебната власт да прехвърли на друг разходите си по администриране на приходите си.

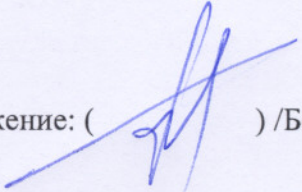
Обръщам внимание, че в нормативната уредба не е регламентирано право или задължение на гражданите да осъществяват дейност по администриране и разпределяне на приходите в държавния бюджет.

Съгласно чл.9 от ЗУДБ органите на съдебната власт не са държавни органи, но въпреки това съдебните такси също постъпват в държавния бюджет. Бюджетът на независимата съдебна власт е финансово автономен при управлението на паричните средства, но съгласно чл.4 от ЗУДБ той е част от държавния бюджет. Съдебните такси са средства на органите на съдебната власт и като такива се включват за организиране и обслужване в „единната сметка“ по §22 ал.1 от ЗДБ за 2011 г. за събиране, съхраняване, разплащане и отчитане, в която постъпват и таксите към изпълнителната власт. Това означава, че независимо дали ДТ към съдебната, а и към изпълнителната власт са заплатени с ДТМ, в брой или по банков път, всички приходи постъпват в „единна сметка“, където следва да се администрат по реда на ЗДБ, а не от гражданите и юридическите лица.

МОЛЯ да дадете ход на производството.

Приложение: Копие от настоящата молба.

Гр. Хасково, 15.02.2011 г.

С уважение: () /Бойчев/